

Compartir la Missió, Compartir la Vocació

Dm, 13/01/2015 per La Salle Catalunya

[Educació en nous paradigmes](#)

Germà Josep Espuny, Delegat de Formació, Missió Compartida i Associació

Hem convertit l'expressió "Missió compartida" en unes paraules molt freqüents entre nosaltres, ja des de fa anys, i sobretot, des del 43 Capítol General (any 2000). D'entrada, això és bo, les paraules expressen una realitat o, si més no, un desig que tots tenim. Però de tant en tant, cal que hi tornem a reflexionar una mica.

Missió suggereix sempre "enviament" (almenys aquest n'és l'origen etimològic). Ser enviat i sentir-se enviat, en el nostre cas, a l'educació dels nens i joves que trobem cada dia a les nostres aules. Hem llegit sovint als fulls del 25 que només es pot educar des d'una vocació; i en el fons, vol dir que això d'educar és cosa d'estimació, com han dit al llarg de la història tants i tants pensadors, des de Plató als pedagogs contemporanis, passant - no podia ser d'altra manera - per Joan de la Salle. No deu ser tan difícil, doncs, que un grup d'educadors/es que treballen a la mateixa escola, trobin un espai comú de diàleg, de sintonia profunda, de fils invisibles (això no els fa menys reals) que els vagin conduint cap a una comunitat intencional. Això ja és el principi d'una missió compartida. En una escola, tots aquells que hi col·laboren ho fan des de posicions diverses en l'àmbit cultural i religiós; cadascú des de la història personal, que és plural i a més, que no és uniforme, com no ho és mai la vida. Que tots penséssim més o menys el mateix seria organitzativament molt còmode, però pretendre-ho és il·lusori i a més, tampoc fóra massa recomanable; sobretot, pensant que els nostres alumnes viuen en un món saturat d'informació però sovint mancat de criteris - que només s'adquireixen en la confrontació dialogal de parers-. Per tant, el primer pas es fa compartint la vocació, que és aquest espai on tots ens podem sentir còmodes; i llavors, sense por, invitar aquells que vulguin a fer un pas més i sentir-se enviats: és a dir, sentir-se cridats a compartir també una missió a la qual Déu ens ha anat conduint, moltes vegades de manera imperceptible. El Papa Francesc, a Evangelii Gaudium (119) ho expressa molt bé dient que tots els batejats som "deixebles missioners"; i que més enllà de les limitacions i els dubtes que tots podem tenir en la vida de fe, que és un dinamisme constant, l'Esperit de Déu ens atorga a tots una mena de saviesa que ens ajuda a discernir la veritat.

Compartir la missió, compartir la vocació, és ajudar-nos mútuament a recórrer aquest camí, tal com ho va fer Joan de La Salle amb els primers germans que van confiar en ell. Avui, La Salle som tots i seguim essent enviats en missió a un món que, sovint sense adonar-se'n del tot, continua assedegat de Déu.